

Zijn we ons bewust van onze plaats voor God?

door: J.N. Darby

Efeze 4:1-16

Ik wil deze avond spreken over de grote waarheden, waarop het onderwijs van dit hoofdstuk gebaseerd is. Het is heel belangrijk, dat wij onze plaats voor God bewust zijn. Want daaruit vloeien onze vreugde, kracht en zekerheid voort. Als dat zo is, genieten wij op een innige en gelukkige wijze van Zijn liefde en van alles, wat in Hem is, in de relatie die Hij met ons onderhoudt.

Het is onmogelijk dat christelijke genegenheden echt gevormd worden als men zich niet bewust is van de plaats, waarop deze genegenheden betrekking hebben. In een relatie geplaatst te zijn is één ding, de genegenheden smaken die deze relatie met zich meebrengen is een ander. Om daarvan te genieten, moet men zich bewust zijn van deze relatie.

Bijvoorbeeld: Een straatkind wordt bij de hand genomen door een vriendelijk persoon. Het kind zal misschien zeggen: was ik maar een kind van deze man!

Als iemand ontdekt dat hij een verloren kind is, wordt alles anders. Wanneer iemand wedergeboren is en hij Christus ziet, die zijn hart aantrekt, brengt dat zuchten en droefheid in zijn hart, och betekende ik maar iets voor Hem! Maar als hij eenmaal heeft begrepen, dat hij in Hem is, verandert alles! Dan is er vrede en vreugde.

Als de ziel begrijpt wat Christus voor hem is en wat God voor hem is, dan ziet hij zich in een relatie gezet, die gelukkig maakt. God geeft ons door Zijn Geest het bewustzijn van de relatie waarin Hij tot ons staat, als gelovigen en dat is het geluk. Zo is het ook bij de verloren zoon geweest, toen de vader hem om de hals viel. In zijn hart werden nieuwe gedachten gevormd over de dingen die hij meemaakte, namelijk het getuigenis van wat er in het hart van de vader was. Als we dat begrijpen komt er ook vreugde in onze harten.

Als het kind van God eenmaal daar is, redeneert het niet meer. Het is bij zijn Vader en geniet van Zijn tegenwoordigheid. Het heeft meer inzicht over wat een vader is, dan een geleerde die dat zou kunnen beredeneren. Iemand die geen moeder is, kan geen moedergevoelens hebben. Op dezelfde manier kan alleen het kind weten wat een kind is bij zijn Vader. De Geest van aanneming is aan de gelovige gegeven, daardoor weet hij wat het is, kind te zijn en hij roept: "Abba Vader".

Dat is dus wat nodig is om gepaste genegenheden te hebben voor God en Christus. De verloren zoon voelt zich zoon, niet door zijn eigen gedachten, maar als hij ziet wat de vader voor hem is. Als de vader een zoon heeft... de zoon heeft een Vader.

Zo is het hetzelfde met de relatie tussen Christus en de Gemeente. Als Christus de Bruidegom van de Gemeente is, dan is de Gemeente de Bruid van Christus. Dit moeten we heel goed begrijpen. Als we het begrijpen, wordt Jezus groter in onze ogen. Zo'n relatie kan men niet kennen, zonder beter te kennen en beter te willen kennen, wie deze Christus is, die ons daar heeft geplaatst.

In zou graag dieper ingaan op wat hier gezegd is, wat Christus is geweest en voor ons heeft gedaan. In welke positie de verantwoordelijke mens ook is geplaatst, heeft zijn zonde alleen maar duidelijker laten uitkomen. Zelfs en vooral is dat het geval geweest tegenover de Goddelijke beloften. Niets heeft de boosheid van het hart van de mensen zo laten zien als de vervulling van de beloften van God in Christus. De mensen – en vooral "de Zijnen", Zijn volk – hebben Christus verworpen en alle recht op de beloften van God verloren. Christus kwam met de beloften van God in Zijn hand en zij hebben Hem niet gewild. Tevoren was er de zonde, de overtreding, maar nu is de mens geopenbaard als een kind van de toorn. Maar zodra de mens als zodanig is geopenbaard, laat God zien wie Hij is. Voortaan hebben wij niet meer een Christus, die de beloften vervuld voor hen aan wie de beloften gedaan waren, maar een Christus, die de volle openbaring is van wie God is. God geopenbaard in het vlees. God kan arme zondaars brengen tot de kennis van Zichzelf. Zo als ik ben, vind ik God in Christus, tot mijn eeuwig geluk.

De mens was een zondaar, slaaf van Satan. Christus heeft het heilswerk voor de mens volbracht. Christus heeft de Gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven; zij bestond nog niet; Hij moest haar vrijkopen en haar roepen. Dat was in het hart van Christus en dat is de bron van al onze hoop. Ik heb gevonden wat Christus is. Hij heeft de verlossing volbracht van hen, die toch schuldig waren aan de overtreding van de wet en de beloften hadden verworpen. Het is zo'n grote verlossing, dat Hij van

hen maakt Zijn eigen vlees en benen. *“Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, evenals ook Christus de gemeente”* (Ef. 5:29). Paulus heeft de openbaring daarvan ondervonden in de heerlijkheid. Hij vervolgde armen christenen en hij had ze gebonden, maar hij vernam, dat door hen te vervolgen hij Christus vervolgde. De gedachte van God was niet alleen zielen te redden, maar van de geredden het lichaam van Christus te vormen, een deel van de Heer Jezus, evenzeer, en nog meer dan mijn hand een deel is van mijn lichaam. Dat is de gedachte van God geweest. Dat zijn de gevolgen van de liefde van Christus geweest. Alles is genade.

God had de wet gegeven. Hij heeft Zijn Zoon gezonden. Hij heeft op alle manieren de dingen aan de mens voorgesteld, om te zien of er nog enig goed in hem was. Hij heeft vrucht gezocht op de boom. Maar tevergeefs. Alles van Zijn kant is gedaan. De mens is verloren.

Maar nu brengt God iets naar voren, dat tot die tijd verborgen was, namelijk de Gemeente. Hij verenigt de arme zondaar met Jezus. Hij geeft hem dezelfde plaats, die Jezus aan de Zijnen geeft. Hij alleen heeft alles volbracht. Deze gedachte kon in het hart van de mensen niet opkomen voor de komst van Jezus, zelfs niet bij de meest godvrezende. Een godvrezende Jood kon wel begrijpen, dat de Christus de Zoon van God en de Zoon des Mensen was, maar welbeschouwd alleen als enkelvoudige persoonlijkheid. Hij kon niet het idee hebben van een Christus, die andere personen als Zijn leden had. Want verheerlijkt is Hij het Hoofd en overste Leidsman en wij Zijn leden. Dat is een heel nieuwe werkelijkheid. Hij zendt Zijn Geest op aarde en gedoopt door één Geest, zijn wij één lichaam (1 Kor. 12:13). Het is dus niet juist, dat onze lichamen persoonlijk van onszelf zijn, Hij maakt van ons één lichaam.

Hebben we voor onszelf verwerkelijkt, wat het is, verenigd te zijn met Jezus en de Gemeente van God te zijn, het lichaam van Jezus met Hem alléén verenigd, opdat wij met Hem zouden genieten, wat de Vader Hem heeft gegeven? We zullen nooit ten volle genieten van alle Goddelijke genegenheden, die voortvloeien uit de goedheid van God, tenzij wij ons daarvan bewust zijn Wij moeten begrijpen dat wij in die relatie tot Hem staan anders kunnen wij niet genieten van de dingen, waar die positie recht op geeft

“Opgevaren naar de hoge heeft Hij de gevangenschap gevangen genomen en heeft de mensen gaven gegeven”. De Joden konden deze uitdrukking lezen in Psalm 68:19 en zij zouden er uit hebben kunnen begrijpen de gedachte van een verheerlijkte Christus in de hemel. *“Dit nu: Hij is opgevaren, wat is het anders dan dat Hij ook is neergedaald naar de lagere delen van de aarde?”* (Ef. 4:8,9). Hier vinden we wat God heeft gedaan om het heil te volbrengen. Christus komt op aarde, in de kracht van de liefde van God, van een liefde, die afdaalt in die diepte, waar de zonde ons had gebracht en volbrengt een werk dat God alleen kan volbrengen, in de oneindigheid van Zijn liefde.

Gekomen van de troon van God, daalt Hij af tot in de laatste sterkte van Satan. Daarna vaart Hij op, nadat Hij God verheerlijkt heeft in Zijn liefde en gerechtigheid, door de straf voor de zonde te dragen. Hij is opgevaren en vervult alle dingen, niet als God, maar in de kracht van de verlossing die Hij bewerkt heeft. Als God heeft Hij alle dingen geschapen en door de verlossing heeft Hij Zijn rechten op alle dingen hernomen.

Als ik daarin geloof, zal ik zelfs de gedachte niet hebben dat Satan iets tegen mij vermag. Christus heeft overwonnen. Hij heeft de straf over de zonde gedragen en wat over blijft is de liefde van God en de gevolgen van het werk van Christus. Er is niets in de hemel wat me gelukkiger kan maken dan wat ik nu al bezit, behalve een opgestaan lichaam. De liefde van de Vader, ik geniet ervan. De liefde van Christus, ik geniet ervan. De kracht, de Heilige Geest, die in staat stelt om er van te genieten. Alles wat de hemel tot een plaats van geluk en vreugde maakt, hebben we nu al. Dit arme lichaam verhindert er van te genieten zoals het zou moeten, de vaas is van aarde; maar van de dingen, geniet ik nu al. Ik geniet van de kracht van het bloed van Christus, die de dingen verzekert in de hemel. De christen wandelt onder de blik van God met het bewustzijn, dat er voor hem niets is dan liefde.

In de Psalmen, als Christus spreekt over de mens en zijn gedrag, vraagt Hij om wraak. Maar in Psalm 22, als Hij spreekt over wat God is, is alles liefde. Met de volheid van liefde en gerechtigheid van God in Christus, blijft er niets over, dan wat voor ons is. Eenmaal in de plaats, waar Christus ons zal brengen, vinden wij een God die Hij liefde is en een volmaakt werk heeft volbracht. Hem kunnen we volkomen vertrouwen.

Dat ontbrak Mozes (Ex. 33), omdat Mozes niet kon volbrengen wat de zonde wegneemt. Als wij nog onder de wet leven, lijkt de openbaring van de goedheid van God voor ons nog erger. Maar Christus heeft volbracht wat Mozes ontbrak. Hij heeft de verzoening aangebracht voordat Hij opvoer. Hij zegt niet: *“Ik zal opvaren naar de Heer, misschien zal ik verzoening doen”*. De plannen van de liefde van God kunnen volbracht worden voor ons, omdat Christus verzoening heeft gebracht.

Wanneer wij daar zijn en genieten van de volheid van de liefde van God, kunnen wij in vrede denken aan de raadsbesluiten van God over ons. Eenmaal gered zijnde en in het bewustzijn van de liefde van God, verlang ik God en Zijn gedachten beter te leren kennen. Het is de oneindige God die deze gedachten heeft over ons. En welke zijn die? Hij wil ons gelijkvormig maken aan Zijn Zoon. Hij heeft ons gemaakt tot het lichaam van Christus. De Gemeente was gevangen in de handen van Satan, waar wij ons bevonden onder het oordeel van God. Christus komt, sterft, stelt Zich in onze plaats onder het oordeel en Hij vernietigt zo de macht van Satan die rechten had op de zondige mens. *“opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen”* (Hebr. 2:14). Christus heeft de onderdrukker onderworpen. Hij heeft de gevangenis

gevangen genomen om ons te bezitten overeenkomstig Zijn eigen liefde en om aan Zichzelf Zijn eigen Gemeente onberispelijk voor te stellen. Hij moest de Gemeente maken, zoals Hij haar wilde hebben. Hij heeft ons zo volkomen bevrijd, dat Hij van deze Gemeente het vat maakt van de macht, waardoor Hij de overwinning heeft behaald. Hij heeft gaven aan de mensen gegeven, zelfs aan hen, die onder de macht van de vijand waren. Mensen, die uit deze macht zo volkomen bevrijd zijn, dat zij vaten worden van de Geest van God, die door Hem uit de hemel is gezonden. Wij zijn in onze lichamen de tempel van de Heilige Geest. De Gemeente is het vat van de Heilige Geest opdat zij er voortaan van zou genieten, voordat zij in de hemel komt. Zij geniet van het bewustzijn van de liefde van God die uitgestort is in onze harten door de Heilige Geest. Zij weet zich de Bruid van Christus te zijn. Zij weet dat het heil volmaakt volbracht is, dat Jezus haar liefheeft en dat Hij haar zal liefhebben, totdat Hij haar zonder vlek bij Zich brengt.

Het gevolg in onze harten is, dat wij zeggen: “Kom Heer Jezus”. Hoe zouden we niet kunnen wensen, dat Hij terugkomt, zodat wij voor eeuwig bij Hem zijn? De praktische gevolgen zijn, dat we ons beter bewust zijn, dat wij uitsluitend Hem toebehoren, zoals een de vrouw alleen van haar man is. Zij kan geen ander toebehoren. Zij heeft geen genegenheden naar iets anders, doordat zij zich bewust is van haar relatie met hem. “*Van mijn geliefde ben ik en van mij is mijn geliefde*” (Hoogl. 6:3). Zich bewust te zijn alleen Jezus toe te behoren, vervult het hart met vreugde en is het geheim van alle ware groei van de ziel.

Het christelijke leven wordt veel eenvoudiger omdat het eenvoudig tot Jezus teruggebracht wordt. De zorgen en moeilijkheden van het leven worden erdoor vergeten, omdat Jezus daar is. Hij zal alles voleinden overeenkomstig Zijn liefde. Hij heeft de Gemeente lief

als Zijn eigen vlees. Dat is niet alleen een Messias die de beloften vervult, maar het is God die de Gemeente plaats buiten de macht van Satan.

Geniet u ervan? Begrijpt u dat we Hem toebehoren? Bent u zich bewust een deel van Christus te zijn? Een deel, dat Hem zo na staat, dat Hij tegen de vervolger van de Zijnen, Saulus kan zeggen: “Ik ben Jezus, die jij vervolgt”. Wees ervan verzekert, als u dit bewustzijn hebt, zal uw leven, een leven van voortdurende en kalme vreugde zijn. Het grootste geluk van uw hart zal zijn om te zeggen: “Kom, Heer Jezus”. En in afwachting van die komst, zult u getuigen, dat alles genade is en u zult tegen zondaars kunnen zeggen: “Ik ken de stroom van levend water. Ik ben gelukkig. Kom ook. De geest en het Woord zijn de blijdschap van mijn hart. Ik kan tegen u zeggen, dat God goed is”. Dat is het getuigenis van de genade, die ons daar heeft geplaatst in de vreugde. Als uw hart gedeeld is, hebt u wel het recht ervan te genieten, maar u geniet er niet van en u laat uw voorrechten als christen in de steek voor ijdelheid en leugen. Vanaf de kant van Christus is alles trouw. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven en Hij zal niet ophouden voordat Hij ons bezit overeenkomstig de wensen van Zijn hart in de heerlijkheid, die Hij voor ons bereid. Mochten wij toch bezig zijn met wat Zijn hart beweegt.

Ten eerste: de zonde is weggenomen en de genade die daarin is geopenbaard.

Ten tweede: dat Christus ons in de plaats heeft gesteld die de Zijne is, als Zijn lichaam – als Zijn Bruid – als het Middelpunt van Zijn genegenheden.

Geve God u deze liefde te begrijpen, die ons heeft verenigd met hem, opdat wij zouden genieten van alles, wat Hij voor ons is.

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1957-75

Titel: *Conscience de notre position devant Dieu*